

מסורת הש"ס

א) ע"ז לד: מסהדרינ ס: חולין לגז. ירושל' גיטין פ"ד ה"ד, א) נ"ע' מוס' כ"ק כה. ד"ה א"ז לא) א) הרש"ק, ד) [מוקפפת] ריש פ"א], ת"כ צו פרשי' ד' ה"י רח, א) לקמן דף כח. הוצינן ג'. אינו בדרוקין, א) ע"י ז"ק, וע"ש ב"ש"מ לקמן י: ד"ה: לא קשיא, שמתרין, א) פסחים סא., א) שם: ב) שם, א) לקמן קד.

שינויי גוסהאות

א) רצוניה דאי כ"ל' (ש"ס: ב) כ"ס' וכו"י ב' נוסף דחזין בפתניה לאבדן: ג) כ"ס' מביא אהל חזין מפתח איבא וכו' (ש"ס וע"ש: ד) ואידך פריך וכו' עד בשללמים קיימין, ליתא כ"ס' וכו"מ הסתם ד"ה לא תחמר ללא גרסי קטע זה בגמ' ומעלתם הקשו ומרלו. ק. וע"ש להלן אות ט: ה) קיימין (ש"ס: ז) כ"א רבא. וכן לשלן בסמוך ע"פ מרומי' וע"י מרומי' ד"ה: ז) כ"ס' נוסף תאמר באשם שדמו למטה: ח) לעבורה כוכבים, ליתא בכמה"י דו"ק, ומיתת חולין הס"ד, ובלא סדר הידועים כג"י ה"ג"ה, וכו"ה וכו"י, ולפ"ז מש"כ רש"י מין זכמי מתים ק"ף על השוטם ע"מ לזרוק ולא על שחיטת על השחיטה ע"מ. לפעניו נוסף לעבורה כוכבים ע"פ כה"י: ט) כ"א לעשות (והציון: ז) ד"ק דמה (ש"ס: ט) כ"א תשיב שתהא חוץ (כתתי: ד"ד: יב) כ"א היא שאין מחשבין אלא (כ"י: יג) כ"א שאין זמן פוסל אלא (כ"י: יד) כ"א הרי מבושם וכו' עשה כלום דהרי לבטנן שחט (ג"ר: טו) וכו' ז"ק היא שאין מחשבת הזמן פוסלת אלא כ"י: יז) מיתת וכו"ה וכו"ה הס"ד, ואח"כ ידובר בפ"ע וי"ל פסול, פירא (ש"ס: וכו"ה). דכ"י: פיגור בלגד, ולכן מקוקה הכ"ס והז"ק, ק"ן כדפסידי' הוסיפו מיתת דחור: יז) מיתת וכו"ה וכו"ה, וכו"ה ד"ה: יח) כ"א דחור (ש"ס: יב) כ"א דלא (ש"ס: וכו"ה: יג) מיתת ואי מקביל ע"מ לזרוק חוץ לזמנו חור פיגור, ל"ל למחוק. ואי גרסי' ל"ה כ"ל קום אבל ליבא לפרושי וכו', ויכוונם לפסד דהא דמי בגמיי'הם צעני' לנרות שחיטה וקבלה, הייט במקבל ע"מ לזרוק למחר דהוי פיגור (ה"א: יד) כ"א דמסית (ש"ס: יד) דשאני ההם (ש"ס: יד) כ"ל הניטח שפטי' (ש"ה) ע"פ הניטח שפטת דהוסי' ל"ג ואידך פריך וכו' בשלמים קיימין, ולכן קאשו ומחילו בן מאן חור פירי, א"ת ד. וכן מ"ד הוקשה לו דהוסי' לשום והטלה שא"ל ל"ג קטע זה בגמ'. דכ"י: הניטח הנייה אמאי לא פריך (ובש"מ כ"א) כ"ל דחור (ש"ס: יח) כ"א מאי דס"ד השתא דלא פריך בשבן וכו' הפנימיות משום דבשלמים קיימא ובש"מ קיימין? מאי צריך וכו'. וא"כ לפי הניטח המקורין דכ"י אין דל"ה שהוסי' ל"ג קטע ה"ל, ואדרבה לפי הגהת הש"מ דהי' דגרסי ל"ה. וכו' דמסית שפטי' שפטי' שפטי' שפ"י אלא' הוסי'ה' התוס' להקדמה זו כגדי להקשות: בן) קיימין (ש"ס: ב) דכ"י דילמא תנא מיערבא, ומחילו בן מאן חור פירי, וע"י פ"מ גיטין ג' זו ומש' עליו פ"מ ט"ה. הניטח תבשר ע"פ הש"מ ועוד. כ"א דילמא זאת מיערבא (ג"ר: ט"ב ב"ר

השוחט אם בהמה. של חולין ^{א)} לעבודת כוכבים ^{ח)} אסורה בהנאה כדן זכמי מתים וזכמי מתים ילפינן (ע"ז דף כט:.) שם שם מעגלה ערופה: **לזרוק דמה לעבודת כוכבים**. (ועבודת) השחיטה לא נעשית לשם עבודת כוכבים אלא בשעת שחיטה חישב לעבוד ^{ט)} הזריקה לשם

עבודת כוכבים ולא זרק: **מחשצין מעבודה לעבודה**. מחשבה היא לענין זכמי מתים ליאסר בהנאה: **דילפינן**. עבודת כוכבים שהיא חוץ ממחשבת פיגול שהוא פנים: **מוסרס**. לאכילה: **אינה מחשצין מעבודה לעבודה**. אסורה אלא אם כן שחט לעבודת כוכבים שזשחיטתה עבד עבודת כוכבים או זרק ^{ז)} לעבודת כוכבים: **ע"פ מפנים**. מחשבת שלא לשמו מפיגול: **הריני שוחט חוץ לזמנו**. ולא חישב על מנת לאכול ולא על מנת לזרוק או להקטיר אלא על השחיטה חישב ^{א)} סתם חוץ לזמנה כשר דלאו מחשבה היא ^{ב)} דאין זמן אלא באכילת אדם ^{ח)} ומזבח ^{ג)} (ד"ה) פיגול: **שכן כרת**. האוכל פיגול אפי' לאלתר חיב כרת הואיל וחומר מהניא ביה מעבודה לעבודה: **הריני שוחטו חוץ למקומו**. **זריקה אלא** ^{ט)} אמר הריני שוחט חוץ למקומו כשר דהא חוין דכ"ר: **אין הוא שוחטו ועוד דבאכילת אדם או מוצח תלה רחמנא לחוך למקומו וחוך לזמנו דכתיב ואם האכל יאכל וגו' וילפינן חוץ למקומו וחוך לזמנו מהאי קרא לקמן ^{ד)} (ד"ג): על מנת לזרוק דמו חוץ למקומו ^{ו)} כ"ו פסול**. (בפרק שני) ^{ז)} והשתא ליכא למפרך שכן כרת שאין חייבין כרת על אכילתן כדמניא לקמן [בפרק שני] (דף כח.): **שחט לשם פלוני כשר**. דאין שינוי צעלים חל על השחיטה דלא שייך שם צעלים אלא על הכפרה והיינו דלמחר לעיל (דף ד.) דשינוי צעלים אינו צד' עבודות: **לא תאמר** צוריקה ככולהו ^{טו)} עבודות: **משחיטה וקבלה** ומה שחיטה שכשרה צור פסולה בשלא לשמה וזיקה לא כל שכן כ"י ^{י)} פרכת מה לשחיטה שכן פוסלת שלא לשם אוכלין בפסח קבלה מוכיח: **דאין מחשצין מעבודה לעבודה**. אלא בשעת זריקה גופה צעי מישחצ: **ודלמא להכי כתביה** לשאשמועינן ברותא **דמחשצין מעבודה לעבודה** [שללן] ^{י"א)} בשעת זריקה גופה צעי מחשצ דאפי' לא חישב על הזריקה בשעתה אלא בשעת שחיטה הויא מחשבה: **אם כן**. קרא מינייה ומיתי דמחשצין מקל וחומר דרב אפי' כדלמחרן ומה אם חס במקום שאם אמר הריני שוחט לשם פלוני קרא מיניה ויתיה מקל וחומר דרב אשי ואידך ^{י"ב)} פריך הכי מה להנך שכן טעונות צפון וישנן בחמאות הפנימיות ואידך השתא מיהא בשלמים קיימין ^{י"ג)} איתמר שחטה לשמה לזרוק דמה שלא לשמה רב נחמן אמר פסולה רבה ^{י"ד)} אמר כשרה והדר ביה רבה לגבי רב נחמן מק' ^{י"ה)} דרב אשי: **רבי אליעזר אומר** אף (את) האשם: **תניא בא על חטא מה חמאת שלא לשמה פסולה אף אשם שלא לשמו פסול** אמר לו רבי יהושע לא אם אמרת בחמאת שכן דמה למעלה ^{י"ו)} אמר לו רבי אליעזר פסח יוכיח שדמו יהושע מה לפסח שכן זמנו קבוע אמר לו רבי אליעזר חמאת תוכיח אמר לו רבי יהושע

ומימה דלקמן (דף י"ג.) דפריך וקבלה מי פסלה כו' ומשני כאן במחשבת שלא לשמן כאן במחשבת פיגול אמאי לא משני אידי ואידי במחשבת שלא לשמן וקבלה לא ^{יז)} עשה זה מחשבה כמעשה כגון בשוחט על מנת לקבל שלא לשמן וצוריקה (לא) עשה זה מחשבה כמעשה וגרלה לי

דלקמן מיירי שחיצב בעבודה ע"ממה אם קבל [לגמור הקבלה] שלא לשמן פסול ואם קבל [לגמור] חוץ לזמנו כשר ואם זרק לגמור הזריקה חוץ לזמנו פסול וכן מקטיר לגמור ההקטירה למחר דהוא פסול אי לאו דמעטיה קרא לקמן משום דאין מעכבת כפרה אצל ליכא לפרושי לקמן מחשבת פיגול דלא פסלה בקבלה כגון שוחט על מנת לקבל דמן חוץ לזמנו דבשאלא לשמן נמי לא פסלה דמעבודה לעבודה ילפינן מפיגול (וא"י) ^{יח)} דבקבל על מנת לזרוק חוץ לזמנו הוה פיגול אלא כדפרשנין בחישב בעבודה ע"ממה. כדז"ק ^{י"ט)} ובלאו הכי מימה דהוי מצי למימר קבלה לא עשה זה מחשבה כמעשה לענין שינוי צעלים:

ריש ל' קריש **אמר** **מותרת**. מודה ר"ל דחייב מיתה כדלמרינן בפרק ארבע מיתות (פסהדרין סא.) מצידי דהוה אמשתמוהו להר דהר מותר ועובדו צביק' ושחיטתו מומר לא חשיב כדפי' בנ"ק דחולין (דף יד.) גבי שוחט בשבת ואין לתמוה והיאך נהרג דילמא מימלך ולא זריק לעבודת כוכבים כדלמרי כפרק ד' מיתות (פסהדרין סא.) דניסת ^{כ"א)} שאמר אלך אעבוד פטור דמימלך ולא עבד דהכא דאצי לא מימלך כיון דעבד מעשה שחטט על מנת לזרוק ועוד הכא אפילו ידוע דאצי שלא זרוק חשיב עובד עבודת כוכבים שחיטה ^[זו] כששוחט ע"מ לזרוק:

מקום שאם **אמר** **הריני שוחט שלא לשמן ב'.** וא"ת שוחט שלא לשם אוכלין בפסח יוכיח שוחט שאל לשם אוכלין ^{א)} פסול ושוחט ע"מ לזרוק שלא לשם אוכלין ^{ב)} כשר ויש לומר דלא דמי התם ^{ב"א)} דזורק ע"מם שלא לשם אוכלין ^{ט)} כשר: **לא תאמר** **בזריקה ותיתי בק"ו** משחיטה וקב"ה. מינה אמאי לא פריך ^{ב"א)} שכן טעונות כפון וישנן בחטאות הפנימיות וכ"ת משום דבשלמים קיימא או ^{א)} אם כן מאי ל"ך למילך מצינייא גילף בק"ו מקבלה שאין חייבין עליה כחון ^{א)} ואפילו הכי פסלה זה מחשבה ועוד למה לי קרא צוריקה לשינוי צעלים דדרשי' לכפר עליו מיתי מצינייא משחיטה וקבלה ועוד קשה אמאי אין מחשבת אוכלין בפסח צוריקה מיתי צק"ו משחיטה שכשרה צור כיון דלא פרכינן מלפון וטחטות הפנימיות ומיהו דילמא ^{כ"א)} [מכוסין] מיעוטא הוא ואע"ג דשלל ^{כ"א)} למגוין דהיינו שינוי צעלים כתיב נמי [מכוסין] ^{ל)} ולא ממעטי וזיקה לא דמי (עיין פסחים דף סא.) ^{והדר} ביה רבה לא לגבי דרב נחמן מקל וחומר דרב אשי. [היינו] ^{כ"א)} דרבנן דאליבא דר' שמעון ליכא ק' וחומר דאיכא למיפרך מה לשינוי צעלים שכן נוהג בזמנחות תלמר צשינוי קודש שאינו נוהג בזמנחות לרבי שמעון (מנחות דף ב:):

תלמר צשינוי קודש שאינו נוהג בזמנחות לרבי שמעון (מנחות דף ב:):
אמרין בחולין (דף ק"ג.) גבי השוחט בשבת דלסודיה לאחור יס, ולא למחר מותר. וי"ך לומר [דלא תתקשר משום דעבד כהקדש] בעגלה והואיל ולא הורג בבהמ' ואל"ת אמאי יכיר סי' ^{כ"ג)} וי"ל דהתם שאני דאצי עשה שום מעשה (קטן וחס' סוד:) **אבל** פנים כפנים אימא מורי ליה ל"י יוחנן, ובספר יבן טובא אבל חוץ מפנים אימא מורי ליה ל"י יוחנן. [ויס'] דאי אשמועינן כהא בשחיט לשמו כהא תמר ריש לקיש דכשריה ללא יעשיו ללא מעטיל אבל חוץ מפנים אימא מורי ליה ל"י יוחנן דלסודיה תתמת מותרא דעבודת כוכבים: לזרוך דבו שיא לשבו אין ד"י שיהא פסול. [וא"ת שוחט שלא לשם] אוכלין דפסח יוכיח דבשחיטה שלא לאוכלין פסול (וסי') [ושוחט ע"מ לזרוק שלא לשם אוכלין כשר], ה"י בשלא לשמו. וי"ל דאליבא למימר בשוחט ע"מ לזרוק דמו שלא לשמן דין שיהא פסול כד"ן אם חישב מריקה ע"ממה שלא לשמה דהשתא ליכא למימר שלא לשם אוכלין יוכיח שכשר בשחיט ע"מ יהושע לא אם אמרת בחמאת שכן דמה למעלה ^{י"ו)} אמר לו רבי אליעזר פסח יוכיח שדמו יהושע מה לפסח שכן זמנו קבוע אמר לו רבי אליעזר חמאת תוכיח אמר לו רבי יהושע

כל הזבחים פרק ראשון זבחים

י.

עין משפט ונר מצוה

י.

ב"ח א מ"י פ"ב מה'ל' שחיטה הלכה טו סמ"ג עיני סג טוש"ע יו"ד סי' ד' ע"פ א': **ב"ב** ב מ"י שם הלכה טו: **ג** מ"י פ"ד מה'ל' מעה"ק הלכה ח:

הגהות הב"ח

(א) גבי' שכן כרת. י"ב ע"י פרק כ"ל' הרגל דף ק' במדיה' א"י לא: (ב) שם שלא לשמו שהוא פסול לזרוק דמו שלא לשמו א"י דין: (א) רש"י ד"ה השוחט את בהמתו של חולין לזרוק דמה לעבודת כוכבים ועבודת השחיטה וכו' ולא זרק הס"ד ואח"כ מ"ה אסורה בכתובין וכו' ערופה הס"ד ואח"כ מ"ה מחשצין: (ד) ד"ה הריני וכו' ומזבח הס"ד ומזבח פיגול נמחק: (ה) ד"ה הריני שוחטו חוץ למקומו וכו' אלא כך אמר וכו' רחמנא חוץ למקומו: (ו) ד"ה על מנת וכו' למקושו פסול כ"ל' ומזבח כ"י נמחק: (ז) ד"ה לא תאמר וכו' לעיל. י"ב דף ד ע"א וע"ש:

מוסף רש"י

השוחט את הבהמה ע"מ לזרוק דמה לעבד"ה. דאי שחטה לשם כוכבים שחי' דשחטו לעבדה בשחיטה זו דכ"י הכל אסורי דהא זכמי מתים הוא, אלא בשלא ה"י תמכין להיות שחיטה זו עבודה לעבודת כוכבים אלא שחטה לעלמו ע"מ שיעבד העובדת כוכבים צוריקה דמה או כהקטר מלגל (והציון: ט.) מקריבת עכרים מקרי' זכמי מתים כדכתיב ואכלנו זכמי מתים חמ' מת אסור בהנאה אף מקריבת עכרים: אסורה בהנאה, ומת גופיה מגלן דלסור כהנאה אח"כ שם שם, תלמר כאן ויתמת שם מרים ותלמר להלן גבי עגלה ועכריו שם את שחטה בהנאה מה עגלה ערופה אסורה בהנאה כדלמרי שם תהא קטורה אף מת אסור בהנאה ומה מת אסור בהנאה ומטמא כהכל אף מקריבת עבודת כוכבים נמי מחשבין מעבודה לעבודה. לומר דמחשבת שהוא מחשב בשעת עבודה זו על עבודה אחרת מחשבה היא להמחיש עליה (והציון: ט.) וילפינן חוץ מפנים. אסור עבודת כוכבים ממחשבת פיגול של פנים, שהשוחט על מנת לזרוק דם תלמר או להקטיר אימורין תלמר וכו' עיקר פיגול (והציון: ט.) ולא ילפינן חוץ מפנים. דפסח הוא דלמרי רחמנא השוחט על מנת לזרוק את הדם פיגול ואע"ג דלא זרק דהוי מחשב מעבודה לעבודה מעבודה זו על זכריהם, אצל לענין עבודת כוכבים לא (ע"י: דד.) ואי אשמועינן בהא. דהשוחט את הכהונה: בהא אמר ריש לקיש. דאין מחשצין אבל פנים מנפנים. פסול דחטאת שלא לשמה מפיגול (והציון: ט.) לא אמא אמרת בשחטא שכן דמה למעלה. דקרנות כתיבי בה, ועולה למטה כדלמחר צביק' דמתיב בחטאת כהנה מחטאת אותה, אותה דמה למעלה ואין אחרת דמה למעלה (דמזין: טד:)

ליקוטים

ריש לקיש אמר מותרת. פי' בהנאה ולא באכילה. דמותר לעבודת כוכבים אסור לאכול משחיטתו. אי נמי אפילו באכילה שרי כיון דלא הוה מומר מעיקרא ובשחיטתו זו הוה דנעשה מומר. (מוס' מסהדרינ סא.)

שיטה מקובצת

ריש לקיש אמר מותרת. ונראה לפרש דמ"מ חיוב סקילה ואע"פ שהבהמה מותרת. דכ"י אמר [בפרק ארבע מיתות בית דין] [וא"ת יא"ך הכהנה מותרת כ"י שחיטתו מומר הוא, וי"ל דמשום פשע אחת לא מקרי' מומר [ואולי] ולא הורגל כד']. דכ"י

אמרין בחולין (דף ק"ג.) גבי השוחט בשבת דלסודיה לאחור יס, ולא למחר מותר. וי"ך לומר [דלא תתקשר משום דעבד כהקדש] בעגלה והואיל ולא הורג בבהמ' ואל"ת אמאי יכיר סי' ^{כ"ג)} וי"ל דהתם שאני דאצי עשה שום מעשה (קטן וחס' סוד:) **אבל** פנים כפנים אימא מורי ליה ל"י יוחנן, ובספר יבן טובא אבל חוץ מפנים אימא מורי ליה ל"י יוחנן. [ויס'] דאי אשמועינן כהא בשחיט לשמו כהא תמר ריש לקיש דכשריה ללא יעשיו ללא מעטיל אבל חוץ מפנים אימא מורי ליה ל"י יוחנן דלסודיה תתמת מותרא דעבודת כוכבים: לזרוך דבו שיא לשבו אין ד"י שיהא פסול. [וא"ת שוחט שלא לשם] אוכלין דפסח יוכיח דבשחיטה שלא לאוכלין פסול (וסי') [ושוחט ע"מ לזרוק שלא לשם אוכלין כשר], ה"י בשלא לשמו. וי"ל דאליבא למימר בשוחט ע"מ לזרוק דמו שלא לשמן דין שיהא פסול כד"ן אם חישב מריקה ע"ממה שלא לשמה דהשתא ליכא למימר שלא לשם אוכלין יוכיח שכשר בשחיט ע"מ יהושע לא אם אמרת בחמאת שכן דמה למעלה ^{י"ו)} אמר לו רבי אליעזר פסח יוכיח שדמו יהושע מה לפסח שכן זמנו קבוע אמר לו רבי אליעזר חמאת תוכיח אמר לו רבי יהושע

ומימה דלקמן (דף י"ג.) דפריך וקבלה מי פסלה כו' ומשני כאן במחשבת שלא לשמן כאן במחשבת פיגול אמאי לא משני אידי ואידי במחשבת שלא לשמן וקבלה לא ^{יז)} עשה זה מחשבה כמעשה כגון בשוחט על מנת לקבל שלא לשמן וצוריקה (לא) עשה זה מחשבה כמעשה וגרלה לי

דלקמן מיירי שחיצב בעבודה ע"ממה אם קבל [לגמור הקבלה] שלא לשמן פסול ואם קבל [לגמור] חוץ לזמנו כשר ואם זרק לגמור הזריקה חוץ לזמנו פסול וכן מקטיר לגמור ההקטירה למחר דהוא פסול אי לאו דמעטיה קרא לקמן משום דאין מעכבת כפרה אצל ליכא לפרושי לקמן מחשבת פיגול דלא פסלה בקבלה כגון שוחט על מנת לקבל דמן חוץ לזמנו דבשאלא לשמן נמי לא פסלה דמעבודה לעבודה ילפינן מפיגול (וא"י) ^{יח)} דבקבל על מנת לזרוק חוץ לזמנו הוה פיגול אלא כדפרשנין בחישב בעבודה ע"ממה. כדז"ק ^{י"ט)} ובלאו הכי מימה דהוי מצי למימר קבלה לא עשה זה מחשבה כמעשה לענין שינוי צעלים:

ריש ל' קריש **אמר** **מותרת**. מודה ר"ל דחייב מיתה כדלמרינן בפרק ארבע מיתות (פסהדרין סא.) מצידי דהוה אמשתמוהו להר דהר מותר ועובדו צביק' ושחיטתו מומר לא חשיב כדפי' בנ"ק דחולין (דף יד.) גבי שוחט בשבת ואין לתמוה והיאך נהרג דילמא מימלך ולא זריק לעבודת כוכבים כדלמרי כפרק ד' מיתות (פסהדרין סא.) דניסת ^{כ"א)} שאמר אלך אעבוד פטור דמימלך ולא עבד דהכא דאצי לא מימלך כיון דעבד מעשה שחטט על מנת לזרוק ועוד הכא אפילו ידוע דאצי שלא זרוק חשיב עובד עבודת כוכבים שחיטה ^[זו] כששוחט ע"מ לזרוק:

מקום שאם **אמר** **הריני שוחט שלא לשמן ב'.** וא"ת שוחט שלא לשם אוכלין בפסח יוכיח שוחט שאל לשם אוכלין ^{א)} פסול ושוחט ע"מ לזרוק שלא לשם אוכלין ^{ב)} כשר ויש לומר דלא דמי התם ^{ב"א)} דזורק ע"מם שלא לשם אוכלין ^{ט)} כשר: **לא תאמר** **בזריקה ותיתי בק"ו** משחיטה וקב"ה. מינה אמאי לא פריך ^{ב"א)} שכן טעונות כפון וישנן בחמאות הפנימיות ואידך השתא מיהא בשלמים קיימין ^{י"ג)} איתמר שחטה לשמה לזרוק דמה שלא לשמה רב נחמן אמר פסולה רבה ^{י"ד)} אמר כשרה והדר ביה רבה לגבי רב נחמן מק' ^{י"ה)} דרב אשי: **רבי אליעזר אומר** אף (את) האשם: **תניא בא על חטא מה חמאת שלא לשמה פסולה אף אשם שלא לשמו פסול** אמר לו רבי יהושע לא אם אמרת בחמאת שכן דמה למעלה ^{י"ו)} אמר לו רבי אליעזר פסח יוכיח שדמו יהושע מה לפסח שכן זמנו קבוע אמר לו רבי אליעזר חמאת תוכיח אמר לו רבי יהושע

ומימה דלקמן (דף י"ג.) דפריך וקבלה מי פסלה כו' ומשני כאן במחשבת שלא לשמן כאן במחשבת פיגול אמאי לא משני אידי ואידי במחשבת שלא לשמן וקבלה לא ^{יז)} עשה זה מחשבה כמעשה כגון בשוחט על מנת לקבל שלא לשמן וצוריקה (לא) עשה זה מחשבה כמעשה וגרלה לי

דלקמן מיירי שחיצב בעבודה ע"ממה אם קבל [לגמור הקבלה] שלא לשמן פסול ואם קבל [לגמור] חוץ לזמנו כשר ואם זרק לגמור הזריקה חוץ לזמנו פסול וכן מקטיר לגמור ההקטירה למחר דהוא פסול אי לאו דמעטיה קרא לקמן משום דאין מעכבת כפרה אצל ליכא לפרושי לקמן מחשבת פיגול דלא פסלה בקבלה כגון שוחט על מנת לקבל דמן חוץ לזמנו דבשאלא לשמן נמי לא פסלה דמעבודה לעבודה ילפינן מפיגול (וא"י) ^{יח)} דבקבל על מנת לזרוק חוץ לזמנו הוה פיגול אלא כדפרשנין בחישב בעבודה ע"ממה. כדז"ק ^{י"ט)} ובלאו הכי מימה דהוי מצי למימר קבלה לא עשה זה מחשבה כמעשה לענין שינוי צעלים:

ריש ל' קריש **אמר** **מותרת**. מודה ר"ל דחייב מיתה כדלמרינן בפרק ארבע מיתות (פסהדרין סא.) מצידי דהוה אמשתמוהו להר דהר מותר ועובדו צביק' ושחיטתו מומר לא חשיב כדפי' בנ"ק דחולין (דף יד.) גבי שוחט בשבת ואין לתמוה והיאך נהרג דילמא מימלך ולא זריק לעבודת כוכבים כדלמרי כפרק ד' מיתות (פסהדרין סא.) דניסת ^{כ"א)} שאמר אלך אעבוד פטור דמימלך ולא עבד דהכא דאצי לא מימלך כיון דעבד מעשה שחטט על מנת לזרוק ועוד הכא אפילו ידוע דאצי שלא זרוק חשיב עובד עבודת כוכבים שחיטה ^[זו] כששוחט ע"מ לזרוק:

מקום שאם **אמר** **הריני שוחט שלא לשמן ב'.** וא"ת שוחט שלא לשם אוכלין בפסח יוכיח שוחט שאל לשם אוכלין ^{א)} פסול ושוחט ע"מ לזרוק שלא לשם אוכלין ^{ב)} כשר ויש לומר דלא דמי התם ^{ב"א)} דזורק ע"מם שלא לשם אוכלין ^{ט)} כשר: **לא תאמר** **בזריקה ותיתי בק"ו** משחיטה וקב"ה. מינה אמאי לא פריך ^{ב"א)} שכן טעונות צפון וישנן בחמאות הפנימיות ואידך השתא מיהא בשלמים קיימין ^{י"ג)} איתמר שחטה לשמה לזרוק דמה שלא לשמה רב נחמן אמר פסולה רבה ^{י"ד)} אמר כשרה והדר ביה רבה לגבי רב נחמן מק' ^{י"ה)} דרב אשי: **רבי אליעזר אומר** אף (את) האשם: **תניא בא על חטא מה חמאת שלא לשמה פסולה אף אשם שלא לשמו פסול** אמר לו רבי יהושע לא אם אמרת בחמאת שכן דמה למעלה ^{י"ו)} אמר לו רבי אליעזר פסח יוכיח שדמו יהושע מה לפסח שכן זמנו קבוע אמר לו רבי אליעזר חמאת תוכיח אמר לו רבי יהושע

ומימה דלקמן (דף י"ג.) דפריך וקבלה מי פסלה כו' ומשני כאן במחשבת שלא לשמן כאן במחשבת פיגול אמאי לא משני אידי ואידי במחשבת שלא לשמן וקבלה לא ^{יז)} עשה זה מחשבה כמעשה כגון בשוחט על מנת לקבל שלא לשמן וצוריקה (לא) עשה זה מחשבה כמעשה וגרלה לי

דלקמן מיירי שחיצב בעבודה ע"ממה אם קבל [לגמור הקבלה] שלא לשמן פסול ואם קבל [לגמור] חוץ לזמנו כשר ואם זרק לגמור הזריקה חוץ לזמנו פסול וכן מקטיר לגמור ההקטירה למחר דהוא פסול אי לאו דמעטיה קרא לקמן משום דאין מעכבת כפרה אצל ליכא לפרושי לקמן מחשבת פיגול דלא פסלה בקבלה כגון שוחט על מנת לקבל דמן חוץ לזמנו דבשאלא לשמן נמי לא פסלה דמעבודה לעבודה ילפינן מפיגול (וא"י) ^{יח)} דבקבל על מנת לזרוק חוץ לזמנו הוה פיגול אלא כדפרשנין בחישב בעבודה ע"ממה. כדז"ק ^{י"ט)} ובלאו הכי מימה דהוי מצי למימר קבלה לא עשה זה מחשבה כמעשה לענין שינוי צעלים:

ריש ל' קריש **אמר** **מותרת**. מודה ר"ל דחייב מיתה כדלמרינן בפרק ארבע מיתות (פסהדרין סא.) מצידי דהוה אמשתמוהו להר דהר מותר ועובדו צביק' ושחיטתו מומר לא חשיב כדפי' בנ"ק דחולין (דף יד.) גבי שוחט בשבת ואין לתמוה והיאך נהרג דילמא מימלך ולא זריק לעבודת כוכבים כדלמרי כפרק ד' מיתות (פסהדרין סא.) דניסת ^{כ"א)} שאמר אלך אעבוד פטור דמימלך ולא עבד דהכא דאצי לא מימלך כיון דעבד מעשה שחטט על מנת לזרוק ועוד הכא אפילו ידוע דאצי שלא זרוק חשיב עובד עבודת כוכבים שחיטה ^[זו] כששוחט ע"מ לזרוק:

מקום שאם **אמר** **הריני שוחט שלא לשמן ב'.** וא"ת שוחט שלא לשם אוכלין בפסח יוכיח שוחט שאל לשם אוכלין ^{א)} פסול ושוחט ע"מ לזרוק שלא לשם אוכלין ^{ב)} כשר ויש לומר דלא דמי התם ^{ב"א)} דזורק ע"מם שלא לשם אוכלין ^{ט)} כשר: **לא תאמר** **בזריקה ותיתי בק"ו** משחיטה וקב"ה. מינה אמאי לא פריך ^{ב"א)} שכן טעונות כפון וישנן בחמאות הפנימיות ואידך השתא מיהא בשלמים קיימין ^{י"ג)} איתמר שחטה לשמה לזרוק דמה שלא לשמה רב נחמן אמר פסולה רבה ^{י"ד)} אמר כשרה והדר ביה רבה לגבי רב נחמן מק' ^{י"ה)} דרב אשי: **רבי אליעזר אומר** אף (את) האשם: **תניא בא על חטא מה חמאת שלא לשמה פסולה אף אשם שלא לשמו פסול**

ומימה דלקמן (דף י"ג.) דפריך וקבלה מי פסלה כו' ומשני כאן במחשבת שלא לשמן כאן במחשבת פיגול אמאי לא משני אידי ואידי במחשבת שלא לשמן וקבלה לא ^{יז)} עשה זה מחשבה כמעשה כגון בשוחט על מנת לקבל שלא לשמן וצוריקה (לא) עשה זה מחשבה כמעשה וגרלה לי

דלקמן מיירי שחיצב בעבודה ע"ממה אם קבל [לגמור הקבלה] שלא לשמן פסול ואם קבל [לגמור] חוץ לזמנו כשר ואם זרק לגמור הזריקה חוץ לזמנו פסול וכן מקטיר לגמור ההקטירה למחר דהוא פסול אי לאו דמעטיה קרא לקמן משום דאין מעכבת כפרה אצל ליכא לפרושי לקמן מחשבת פיגול דלא פסלה בקבלה כגון שוחט על מנת לקבל דמן חוץ לזמנו דבשאלא לשמן נמי לא פסלה דמעבודה לעבודה ילפינן מפיגול (וא"י) ^{יח)} דבקבל על מנת לזרוק חוץ לזמנו הוה פיגול אלא כדפרשנין בחישב בעבודה ע"ממה. כדז"ק ^{י"ט)} ובלאו הכי מימה דהוי מצי למימר קבלה לא עשה זה מחשבה כמעשה לענין שינוי צעלים:

ריש ל' קריש **אמר** **מותרת**. מודה ר"ל דחייב מיתה כדלמרינן בפרק ארבע מיתות (פסהדרין סא.) מצידי דהוה אמשתמוהו להר דהר מותר ועובדו צביק' ושחיטתו מומר לא חשיב כדפי' בנ"ק דחולין (דף יד.) גבי שוחט בשבת ואין לתמוה והיאך נהרג דילמא מימלך ולא זריק לעבודת כוכבים כדלמרי כפרק ד' מיתות (פסהדרין סא.) דניסת ^{כ"א)} שאמר אלך אעבוד פטור דמימלך ולא עבד דהכא דאצי לא מימלך כיון דעבד מעשה שחטט על מנת לזרוק ועוד הכא אפילו ידוע דאצי שלא זרוק חשיב עובד עבודת כוכבים שחיטה ^[זו] כששוחט ע"מ לזרוק:

מקום שאם **אמר** **הריני שוחט שלא לשמן ב'.** וא"ת שוחט שלא לשם אוכלין בפסח יוכיח שוחט שאל לשם אוכלין ^{א)} פסול ושוחט ע"מ לזרוק שלא לשם אוכלין ^{ב)} כשר ויש לומר דלא דמי התם ^{ב"א)} דזורק ע"מם שלא לשם אוכלין ^{ט)} כשר: **לא תאמר** **בזריקה ותיתי בק"ו** משחיטה וקב"ה. מינה אמאי לא פריך ^{ב"א)} שכן טעונות כפון וישנן בחמאות הפנימיות ואידך השתא מיהא בשלמים קיימין ^{י"ג)} איתמר שחטה לשמה לזרוק דמה שלא לשמה רב נחמן אמר פסולה רבה ^{י"ד)} אמר כשרה והדר ביה רבה לגבי רב נחמן מק' ^{י"ה)} דרב אשי: <